

A Perfect Heart

David Wilkerson February 18, 2013

Jag har vandrat med Herren i mer än 60 år. Efter all denna tid är jag övertygad om att det är möjligt att vandra inför Herren med ett fullkomligt hjärta. Du kanske säger, "Inte en enda människas vandring är fullkomlig. Bibeln är tydlig med att vi alla är syndare". Men Skriften talar om för oss att det är möjligt att vandra inför Herren med ett fullkomligt hjärta. Låt mig ta dig med in i vad detta betyder.

Herren sa till Abraham, "Jag är Gud den Allsmäktige. Vandra inför mig och var fullkomlig" (1 Mosebok 17:1). Gud sa också till Israel, "Du skall vara fullkomlig inför HERREN, din Gud" (5 Mosebok 18:13). David för sin del bestämde sig i sitt hjärta för att lyda befallningen att vara fullkomlig. Han sa, "Jag vill ge akt på den fullkomliga vägen ... Jag vill föra en fullkomlig vandring där jag bor i mitt hus (Psaltaren 101:2). Salomon kom till korta vad gäller Guds befallning att vara fullkomlig: "Så att hans hjärta inte förblev hängivet HERREN, sin Gud, som hans fader Davids hjärta hade varit... (Salomo) följde inte i allt efter HERREN, så som hans fader David hade gjort" (1 Konungaboken 11:4, 6).

Guds befallning att vara fullkomlig finns även i Nya testamentet. Jesus sa, "Var alltså fullkomliga, såsom er Fader i himlen är fullkomlig" (Matteus 5:48). Paulus skrev, "För att ställa fram varje människa som fullkomlig i Kristus" (Kollosserbrevet 1:28). Senare tillade Paulus, "För att ni skall stå fasta, fullkomliga och helt övertygade om allt vad Gud vill" (4:12). Och Petrus skrev, "Men sedan ni en kort tid har lidit, skall all nåds Gud, som har kallat er till sin eviga härlighet i Kristus Jesus, fullkomna, stödja, styrka och stadfästa er" (1 Petrusbrevet 5:10, Reformationsbibeln).

Exakt vad betyder det att ha ett fullkomligt hjärta? Och hur vinner Guds folk det? För det första så betyder ett fullkomligt hjärta inte ett syndfritt, felfritt hjärta.

Människan ser till det yttre när det gäller fullkomlighet, men Gud ser till hjärtat, de osynliga motiven (se 1 Samuel 16:7). Om David sades att han hade ett fullkomligt hjärta gentemot Gud "alla sina dagar", men vi vet att David svek Herren bedrägligt. Hans liv var ständigt märkt av äktenskapsbrott och en notorisk mördare.

Definitionen av fullkomlighet enligt Skriften är "fullständighet", "mognad". I både hebreiskan och grekiskan inkluderar termen "rättrådighet", "att vara utan fläck eller skrynkla", "fullständigt hörsam". John Wesleys tanke om fullkomlighet var "ständig lydhet". Med andra ord, ett fullkomligt hjärta är ett lyhört hjärta. Det reagerar snabbt och fullständigt på Herrens lockrop, viskningar och varningar. Detta hjärta säger hela tiden, "Tala Herre, för din tjänare lyssnar. Visa mig vägen jag ska gå, så går jag den".

Här är tre saker som utmärker ett sådant fullkomligt, lyhört hjärta.

1. Ett fullkomligt hjärta kan rannsakas.

"HERREN rannsakar alla hjärtan" (1 Krönikeboken 28:9). Det fullkomliga hjärtat ropar så som David, "Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta, pröva mig och känn mina tankar. Se till om jag är på en olycksväg och led mig på den eviga vägen" (Psaltaren 139:23-24).

Gud sa till Jeremia, "Jag, HERREN, utforskar hjärtat" (*Jeremia 17:10*). Den hebreiska betydelsen av denna fras är, "Jag tränger igenom; Jag undersöker grundligt". Paulus vittnar om detta när han skriver, "Anden utforskar allt, också djupen i Gud" (*1 Korintierbrevet 2:10*).

I Uppenbarelseboken 2:24 talar Jesus om "Satans djupheter", om att ta sig ner i syndens djupaste djup. Han säger till oss att ondska går djupt ner i själen, och dess rötter når ända till helvetet. Ja, David säger om de onda, "Människans hjärta och inre är outgrundligt" (*Psaltaren 64:7*). Dessa texter är alla heliga varningar. Vi får veta, "Ni inser inte hur djupt detta samröre med det onda påverkar er. Det tar er ända ner till själva helvetet".

Jag tror synden når nya djup i dessa ändens dagar. Den har fått starkare, djupare rötter. Våra barn konfronteras med djup av synd som vi aldrig känt till och aldrig kommer att veta om. Frestelser kommer till dem i många fler subtila former än i någon tidigare generation. Men ett fullkomligt hjärta är likadant i varje generation. Det längtar efter att den Helige Ande söker igenom djupen innerst inne i människan – för att utforska, gräva fram och exponera allt som inte är Kristuslikt.

Vi har alla en hunger i våra hjärtan efter att vara rena och kunna ställas fram fullkomliga inför Herren. Det är ett äkta Andens kännetecken. Men ytliga predikningar gräver inte tillräckligt djupt för att göra arbetet att rannsaka hjärtat. Och de i kyrkbänkarna som följer en hemlig synd undviker allt utforskande. Mängder av kristna idag vill bli täckta av blodet men inte renade av det.

Ett fullkomligt hjärta är ute efter mer än trygghet i evigheten eller att synden överskyls. Ett sådant hjärta strävar efter att vara i Guds närhet för att njuta av umgänge med honom. Umgänge är att tala med Herren, att ha ljuv gemenskap, att söka hans ansikte. Det var därför David ivrigt ropade ut, "Rannsaka mig, o Gud!" Han ville njuta av umgänget med Herren.

Det här är sekvensen som avspeglas både i Gamla och Nya testamentet: överskylande, renande, överlåtelse, umgänge. Men en del kristna idag vill inte något annat än bli överskylda och trygga i Kristi blod. De vill ha en snabb biljett till härlighet, utan smärta, utan korset, utan rening. De uppmuntras av predikanter som förklarar, "Allt detta grävande och rannsakande drar bara fram skuld och fördömelse. Alla dina synder är under blodet!"

Men Andens rannsakande är inte straffande utan försonande. Hans syfte är inte att fördöma oss genom att väcka upp gamla överträdelser. Syftet är att förbereda oss till att komma in i hans heliga närvaro för att njuta av ljuv gemenskap med honom. "Vem får träda in i hans helgedom? Den som har oskyldiga händer och rent hjärta ... Han skall få välsignelse från HERREN" (*Psaltaren 24:3-5*).

2. Ett fullkomligt hjärta förtröstar.

Psalmisten sade, "På dig förtröstade våra fäder, de förtröstade och du befriade dem. Till dig ropade de och fick hjälp, på dig förtröstade de och kom ej på skam" (*Psaltaren 22:5-6*). Gång på gång vittnade David, "Till HERREN har jag tagit min tillflykt" (*Psaltaren 11:1*). "Min Gud, på dig förtröstar jag" (*25:2*).

Det hebreiska ordets rot för "förtrösta" antyder "att kasta sig utför ett stup". Det är liksom att vara som ett barn som hör sin far säga, "Hoppa!" och barnet lyder tillitsfullt och kastar sig ner från en höjd in i hans väntande famn.

Jämför detta med kristna som känner att de är djävulens slagpåse. Inget kunde vara längre från sanningen! Fienden är oförmögen att röra någon troende utan Guds tillåtelse. Han har inte fritt tillträde till att trakassera dig eller mig. Vad är det för en far som flyttar på sig och ger en mobbare fritt tillträde till sitt barn närhelst mobbaren vill?

Satan kunde inte röra Job utan tillåtelse från Gud. Herren måste sänka muren runt Job för att djävulen skulle få komma åt honom, och det var bara temporärt. Detta skedde likaså i Paulus liv. En budbärare från Satan plågade honom, men bara på grund av att Gud tillät det. Varför? Herren ville inte låta Paulus bli uppblåst av stolthet genom den fantastiska uppenbarelse han hade tagit emot.

Herren har alltid allt under kontroll. Satan har inte ett endaste ögonblick någonsin varit utanför Guds Ords makt. Därför säger det tillitsfulla hjärtat, "Alla mina steg är styrda av Herren! Han är min kärleksfulle Fader, och han har en evig plan och ett evigt syfte bakom allt som jag får uthärda".

3. Ett fullkomligt hjärta är ett förkrossat hjärta.

David sa, "HERREN är nära dem som har ett förkrossat hjärta och frälsar dem som har en bedrövat ande" (*Psaltaren 34:19*). Han sa också, "Offer som Gud vill ha är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, Gud" (*Psaltaren 51:19*).

Förkrosselse är mer än gråt, sorg, en förkrossad ande, ödmjukhet. Äkta förkrosselse frigör i hjärtat den största kraft Gud kan anförtro människan: kraften att återupprätta ruiner. Denna typ av kraft för med sig en särskilt härlighet till Gud när hans folk är i oroliga tider.

Gud associerade Jerusalems murar med ett förkrossat hjärta. "Offer som Gud vill ha är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta ... Gör väl mot Sion i din nåd, bygg upp Jerusalems murar" (*51:19-20*). Nehemja kallades att ha uppsikt över återuppbyggandet av Jerusalems murar. I nattens mörker "undersökte [Nehemja] muren" (*Nehemja 2:15*). Här finns ett hebreiskt ord, shabar, som är samma ord som används i psalm 51 för "förkrossat hjärta".

Någon kanske tänker att Nehemja blev förkrossad när han "satte [sig] ner, och ... grät. [Han] sörjde i flera dagar och fastade och bad inför himmelens Gud" (*1:4*). Men hans gråt och bekännelse var bara början på nedbrytandet. Profetens hjärta blev inte helt förkrossat förrän han kom till Jerusalem, såg ruinen, och bestämde sig för att göra något åt det. Ryktet spred sig när och fjärran att "en person hade kommit som ville Israels barn väl" (*2:10*).

Nehemja red runt på en åsna på utsidan och "undersökte Jerusalems murar". I hebreiskan betyder det "hans hjärta bröts på två sätt". Först "bröts" det av vånda över de raserade murarna – men det "brast" också med hoppet om återuppbyggnad! Detta kännetecknar det sant förkrossade hjärtat: Det är ett som ser kyrkan och familjer i ruiner, det känner Herrens vånda, och det längtar efter att göra något åt det.

Ett sådant hjärta sörjer över vanäran som kastas över Herrens namn. Det tittar djupt inuti och ser sin egen skam och misslyckande. Men all denna förkrosselse leder till ett annat element: hopp. Det sant förkrossade hjärtat har hört från Gud, "Jag kommer att hela, upprätta och bygga. Låt oss göra oss av med skräpet och börja arbeta med att reparera sprickorna".

För många år sedan vandrade jag genom Times Square och grät och sörjde på grund av allt det onda jag såg på gatorna. Jag åkte tillbaka till mitt hem i Texas, och under mer än ett år fortsatte jag att gråta och sörja. Sedan sa Gud, "David, åk och gör något åt allt fördärv". Jag hade kommit och sett ödeläggelsen. Men jag var inte helt förkrossad förrän jag rördes av hoppet att börja återuppbygga muren.

Har du börjat "undersöka ruinerna" i ditt liv? När du ser Kristus i all sin härlighet kommer synen av honom att bryta ner dig. Förkrosselse betyder det fullständiga nedbrytandet av all mänsklig styrka och förmåga. Men det betyder också att inse detta: "Res dig upp på dina fötter, ty jag har nu blivit sänd till dig" (*Daniel 10:11*). Det är den djupa förvisningen att det kommer en förändring – att helande och återuppbyggande kommer. Käre läsare, dina ruiner kommer att bli återkrävas och återtas för Gud.

Inte förrän du får grepp om detta hopp kommer du inte förbi dina tårar. Ditt liv kan fortfarande tyckas vara en skräphög, med högar av nedbrutna ställen som behöver repareras. Men du har Guds verktyg i handen. Och ovanför dig är en stor skylt skriven av Herrens egen hand, där det står: "GUD ARBETAR. Fiender: Se upp!"

Be tillsammans med mig: "Gud, jag vet att du håller på och jobbar i mig och i alla mina prövningar. Därför har Satan inget grepp om mig. Min förtröstan ska inte försämrans. Jag vet att jag inte kommer att falla. Min synd är allvarlig, men jag har omvänt mig. Nu är det dags att stå upp och återuppbygga". Amen!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/293/>